

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. November 22.

47. szám

Néhány szó a fegyelmi eljárásról.

(Vége)

Előfordulhatnak olyan esetek is, midőn a feljelentésben foglalt állítólag hűtlen kezelést a fegyelmi vizsgálatot vezető biztos és az ő véleménye és előadása alapján a fegyelmi bizottság is beigazoltának találja s ennek alapján mint a legsúlyosabb fegyelmi vétségben bűnöst, a vádlottat hivatalvesztésre és az okozott károknak megtérítésére ítéli, a felettes hatóság pedig még azzal sem elégedvén meg, bíróság elé viszi a dolgot s ott vádat emelve ellene, a büntető törvények szigorával is sújtani kéri.

A bíróság a feljelentés következtében nem elégszik meg egyszerűen az elébe terjesztett fegyelmi iratok átvizsgálásával s nem veszi azok adatait feltétlenül bizonyító tényeknek, hanem új vizsgálatot rendel el; a fegyelmi eljárás során kihallgatott tanukat újabb vallatás alá veti a vádlottal s esetleg másokkal is szembesíti, vallomásukra megesketi s ekkor megtörténik az, hogy a tanuk a fegyelmi eljárás folyamán tett vallomástól teljesen eltérő tanubizonytságot tesznek s míg az előbbire nem tettek esküt, az utóbbit hittel is megerősítik s a vizsgálat eredménye az, hogy a büntető bíróság ellentétben a fegyelmi bizottságok marasztaló ítéletével a vádlottat teljesen ártatlannak találja, vagy esetleg megfelelő

bizonyítékok hiányában a vád és következményei alól fölmenti.

Ilyen esetről önkénytelenül is felmerül már most az ak kérdés, hogy vajjon a vádlottra nézve megmarad-e a fegyelmi bizottság marasztaló ítéletének hatálya s fentartandó-e nála a hivatalvesztés büntetése és az állítólag okozott károk megtérítésének kötelezettsége, vagy pedig ő a felmentő birói ítélet alapján tekintet nélkül a jogerős fegyelmi ítéletre állásába visszahelyezendő és a kár megtérítése alól felmentendő s abban az esetben, ha az utóbbit már meg fizette volna, az neki visszatérítendő.

Ebben a tekintetben a nézetek eltérők.

A hatóságok régi szokás alapján abban a véleményben vannak, hogy a fegyelmi ítélet hatálya okvetlenül fentartandó még abban az esetben is, ha a bíróság egyébként az az által sújtottat mint teljesen ártatlannak találta is felmentené s éppen ezért az illetet nem is szokták szolgálatába és állásába visszahelyezni, a dolog pedig rendesen ebben is marad, mert az elbocsátott rendszerint maga sem tesz lépéseket arra nézve, hogy ebbeli netaláni jogait érvényesítse.

Mi eltérőleg ettől abban a véleményben vagyunk, hogy ilyen esetben a bíróság döntése inkább lehet mérvadó, mint a fegyelmi bizottságé s ezt a következőkre alapítjuk.

A fegyelmi vizsgálatot vezető tisztviselőknek a vizsgálat és nyomozás nem szakmája, mint a

büntető bíróságok vizsgálóbírójának s figyelmét számos olyan ténykörülmények is könnyen elkerülhetik, mely magára a fegyelmi ügyre döntő befolyással lehet. Így megfelelő tájékozottság hiányában könnyen megeshetik az is, hogy az ártatlanságot nem tudja meglátni, viszont megtörténhetik az is, hogy nem deríti ki a bűnösséget. Annyival könnyebben megeshetik ez, mert — mint már előzőleg is megemlítettük, — gyakran kénytelen olyan emberekkel is érintkezni a vizsgálat során, kiknek nyelvét vagy éppen nem, vagy pedig csak kevésbé érti s megbízható hites tolmács hiányában olyan emberek tolmácsolására van utalva, kik megfelelő készségség hiányában ennek a nehéz feladatnak nem mindenkor képesek megfelelni.

Nagy hátrányára van a fegyelmi eljárásnak, hogy a kihallgatott tanúk tett vallomásukra csak a legritkább esetben tesznek esküt s tudva azt, hogy hitet nem fognak tenni, könnyen befolyásolhatók a rosszakaratu feljelentő által tanúságtételükre nézve. Innen eredhetnek azután azok az ellentétes vallomások, melyeket ugyanazok a tanúk a fegyelmi vizsgáló biztos vagy bizottság előtt eskü nélkül és a bíróság előtt eskü alatt és a hamis eskü súlyos következményei alatt tesznek s melyek az egyik helyen könnyen a marasztaló, másik helyen pedig a felmentő ítéletet eredményezik.

Szerény véleményünk szerint tehát a felmentő büntetőbírói ítéletnek a marasztaló fegyelmi ítéletet feloldó hatálylyal kellene bírnia

s ennek folytán természetesen a felmentett vádlottnak is vissza kellene helyeztetnie előző jogaiba, fennmaradván természetesen a tér újabb bizonyítékok beszerzésére s ilyenek felmerülése esetén a fegyelmi vizsgálat felújítására.

Megtörténhetik azonban ennek az ellenkezője is, nevezetesen az, hogy a fegyelmi bizottság valamely szolgálati hanyagsággal vádolt alkalmazottat felmenti s hatósága ennek alapján utasítja, hogy a feljelentője ellen vádat emeljen a bíróság előtt rágalmazás miatt.

A feljelentés alapján már most a bíróság vizsgálat tárgyává teszi a dolgot s esetleg a feljelentettet vád alá sem helyezi, vagy pedig kitüzi ugyan az ügyben a főtárgyalást, de ezen bebizonyul, hogy az erdészeti alkalmazott ellen tett feljelentés nem volt hamis, hanem való tényeket tartalmazott, melyeket a fegyelmi bizottság egyik vagy másik okból nem tudot felfedezni s ennek alapján a vádlottnak igazat adva, a rágalmazás vádja és következményei alól felmenti s erről az illetékes erdőhatóságot is értesíti.

Ilyen esetben természetesen annak kellene bekövetkeznie, hogy már most az erdőhatóság az alkalmazottja ellen emelt vádakát beigazoltaknak találván, dacára annak, hogy a saját fegyelmi eljárása folyamán őt ártatlannak és így felmentendőnek találta, most már azt a szolgálatból elbocsátani vagy megfelelő más fegyelmi büntetéssel sújtani lenne kénytelen, a mi ha nem is lenne helytelen vagy igazságtalan eljárás, de

Vaddisznóvadászatok Zemplénben.

A TERMÉSZET után.

Régen volt, hogy valami hivatalos dolgom akadt a szinai járásban, vármegyénk legfelső északi részében s ez alkalommal akkori főszolgabírónk, néhai J. K. indítványára másnapra hajtóvadászatot rendeztünk.

Állítólag vaddisznók voltak a község egy széles erdejében, sűrű bokros, meredek hegyoldalon, közvetlenül a mező felett. A hajtas bal oldalán felkapaszkodtunk a gerincre; a hegyen innen a többi hegység felé csak alig észrevehető lejtéssel inkább fensikot látszott képezni, szálás tölgyerdővel. Mintegy ötven lépésre a gerinctől állítottak el, arccal visszafordulva, mert az említett meredek sűrűségét hajtották.

Mielőtt ide feljöttünk, még a mezőn, az erdő alatt kezdtem fegyveremet tölteni. Még előltöltő kitűnő Kirnerem volt, 12-es öblű. Minthogy az itteni vadászok erősen állították, hogy a felettünk levő sűrű cserjésben vaddisznók vannak, fegyverem jobb csővébe golyót akartam tenni s a kisebb töltés port már bele is eresztettem, midőn H. M. barátom — akkor ottani szolgabíró — elvette kezemből a faggyus rongyba tett golyót, a fegyver töltővesszőt s beleeresztve a csőbe, kezembe adta e szavakkal: „a halálnál biztosabb“. Bal csővet futókkal töltöttem.

Megkezdődött a hajtas. A hajtó fiúk erősen működnek. Egyszerre a sűrűből kibújik egy róka. Nem nagy bizalmam lévén a disznókban, rásütöttem bal csővet; de elhibáztam. A róka pedig annyira zavarba jött a lövéstől, hogy szinte surolta a bal bokámat, oly szorosan mellettem szaladt el. Ekkor igen könnyű lett volna golyóval meglőni, de már azt mégsem tettem, főleg azért, mert a golyós töltés időbe kerül; azért ismét csak futókkal töltöttem meg a bal csövet. Azután

mindenesetre különös fényt vetne a fegyelmi vizsgálata menetére és a fegyelmi bizottság eljárására.

Szóval a fegyelmi eljárás olyan alakjában, a milyenben azt ma ismerjük egyáltalán nem való arra, hogy az érdekeltekben teljes megnyugvást keltsen, sőt méltán tekint arra mindenki bizonyos agodalommal s itt a legfőbb ideje, hogy ezen is, mint sok más régi s elavult intézkedésen gyökeres változtatások történjenek.

Az itt előadottak egyébként — mint már említettük — csak saját egyéni nézetünk folyamánai s csak azért mondtuk el, hogy esetleg más nálunknál hivatottabbaknak módot és alkalmat nyujtsunk véleményünk megdöntésére

Ártalmas-e a hörcsög a fácánosban?

II. Közlemény.

Lapunk 43-ik számában fenti címen felvetett kérdésre legyen szabad szerzett tapasztalataim alapján véleményemet nyilvánítani. Teszem ezt nem csak azért, hogy a hörcsög kártékonyosságát beigazoljam, hanem azért is, hogy az érdeklődő kartársak figyelmét az összes rágcslókra felhívjam.

Azt tapasztaltam, hogy ha valamely vidéken egy rágcsló faj nagyobb mértékben elszaporodik, akkor az ott máskor is előforduló rágcslók szinte hatványozott számban mutatkoznak, bár ilyenkor rendszeren a vérengző emlősök és ragadozó madarak is nagyobb számban jelentkeznek s hogy ezek tulnyomóan az el-

szaporodott rágcslókból táplálkoznak, legjobb bizonyíték erre, hogy ezek fogytával az ő számuk is fogy, akkor tehát a ragadozók inkább hasznát, mintsem kárt okoznak. Ezt ugyan nem azért mondom, mintha ilyenkor nem kellene őket pusztítani, sőt ellenkezőleg ekkor van legjobb alkalom irtásukra.

Slavóniában való működésem idején, 1897 évben felette elszaporodtak a patkányok és a hörcsögök; az előbbiek inkább a major területére és a mezőn összerakott gabona asztagok alá szorultak, míg az utóbbiak a mezőn mindenütt, de legnagyobb számban a herésekben és a zabföldek dombos helyein tanyáztak. Eleinte senki sem vádolta nagyobb bűnnel egyiket sem, csak azzal, hogy a kultúrnövényeket dézsmálja s magam is ezt hittem, míg egy körülmény végleg kiábrándított.

Ugyanis a kis 5—15 napos csirkék nagy számban tűnedezték naponta s igen sok tojást is megcsíráztak az asszonyok; mindenki görényre és menyétre gondolt s eleinte magam is ezen a véleményen lévén, elhatároztam, hogy meglesem a rablót. A leshez teliholdas éjjelt választottam, derült idővel s hajnali 2 órakor már ott ültem az udvaron egy csalánosban olyan helyen, honnan az egész udvart beláthattam: mellettem egy baromfi ól volt, melynek árnyéka engem teljesen láthatatlanná tett. Csend volt, élő lényt sehol sem lehetett látni, míg csak napköltekor a baromfiak nem özőnlötték el az udvart. Már-már ott akartam hagyni a lest, hogy másnap újból folytassam, midőn egy csirke jajveszékélésére lettem figyelmessé, melynek második hangja azonban már torkába lett fojtva. Nyilvánvaló volt, hogy azzal már a rabló táplálkozik. Magát a rablót nem láthattam, mert az még az ól mögött volt, de csakhamar megbizonyosodtam, hogy milyen fajta, mert most egyszerre szétrebbent a csirkék csoportja, egynek kivételével, melyet egy hatalmas patkány a szájában cipelt. Ezt természetesen azon na-

csöndesen vártam, míg jóval később különös zajt hallok a sűrű cserjés felől. Arcomhoz emeltem fegyveremet, nehogy e mozdulattal eláruljam magam, ha mégis disznó találna jönni. Csakugyan — erősen fujva, szinte fogcsattogtatva kidugja fejét a sűrüből egy derék kan, — nem is kételkedtem, hogy az, — szétnéz, én meg se moccanok, kijön és mintegy 25—30 lépésnyire tőlem lassu ügetéssel megy a hajtásból kifelé, bal oldalával felém fordulva. Szíve tájára célozva, elibe nem löttem, de mikor a vonalon már áthaladt, megnyomtam a ravaszt. A mint löttem, hasra feküdt, mint mikor az udvaron a hizót jól meglövik; néhány másodperc múlva azonban fejét felemeli, szétnéz, felkel és lassan tovább indul. Mikor már gondoltam, hogy elvesztem szemem elől, rásütöttem futókkal töltött bal csövémet, a mire azonban el nem esett. Ekkorra már a hajtásnak is szinte vége lett s én egyik szomszédommal a disznó után mentem. Meg is találtuk, már akkor élettelenül feküdt alig száz lépésnyire az első lövés helyétől és nagy csodálkozásomra koca volt; derék, jó husban

levő disznó. Golyóm csakugyan szíve táján ment belé, dereka közepe táján pedig három futóm volt néhány ujjnyi távolságra egymás alatt egy vonalban. Feltörés után a gyomra kölessel volt tele; pedig az emberek arról panaszkodtak, hogy a tatárkajákat pusztítja.

Hajtás után azt állították a hajtók, hogy sok disznó volt a hajtásban s így elhatároztuk, hogy ugyanugy, ugyanazt a hajtást még egyszer megismételjük. Ennek eredménye egy ideig malac és róka lett.

Ezután beljebb mentünk a hegyek közé, tettünk még két-három hajtást, de eredmény nélkül, ami ismét megerősíti máskor is tett azon állításomat, hogy mikor a nagyvad — disznó, medve — a mezőről táplálkozik, akkor csak a közeli erdőszélekben, nem pedig a rengetegek mélyében keressük azt.

* * *

De nem szükséges Zemplénben a felföldre menni, hogy vadserítésre vadászhasunk. Van itt Ujhely körül is, a hegyaljai hegységben is, de legbiztosabban talál-

örökre ártalmatlaná tette puskám durranása, a többire pedig még aznap kimondtuk az irtóháborút.

Ettől az időtől kezdve már egészen más volt a véleményem a rágcsálókról s elhatároztam, hogy a hörcsögöket is jobban meg fogom figyelni. Próbát tettem először egy fogságban tartott hörcsöggel s csakhamar tapasztaltam, hogy szívesebben fogyasztotta az elébe tett tojásokat, mint a zab-buza és tengeri keveréket. Gyanum meggyőződésévé érlelődött különösen akkor, midőn az elébe tett verébpecsenyét is jóízűen elfogyasztotta.

A szabadban élő hörcsög rabló hajlamait azonban még soká nem tudtam kitapasztalni, nyilván azért, mert prédáját hasonlatosan más ragadozókhöz a lakóhelyére hurcolja s ott fogyasztja el. Egyszer azután mégis megcsiptem a betyárt. Egy szép szélcsendes alkonyatkor egy zab és lóhere tábla közt haladván el, a zabtáblában valami kifelé igyekvő szuszogást hallottam. Rögtön figyelő állásba helyezkedtem s csakhamar egy a fogai közt fűrj tojást tartó ördögöt pillantottam meg, de sajnos, mit sem tehettem ellene, mert egy pillanat alatt eltűnt a barlangjában. Figyelő állásomat nem hagytam el s csakugyan nemsokára előtűnt a hörcsög, melyet puskám örökre elnémitott. Másnap a lyukat kiásván, abban még két fűrj tojást találtam a rabló lakásán. Többet azután már nem is kívántam tudni, de a hörcsögök ellen nyomban megindítottam az irtóháborút.

Kérdésttevő kartársamnak tehát szintén ajánlom az ilyen irányu megfigyelést és a rágcsálók ellen való erélyes fellépést, mert igaz ugyan, hogy a hörcsög ide-oda futkosásával és morgásával nem igen fogja a kotló fécántyukot elriasztani, mert hiszen tudjuk, hogy ha azt ember vagy állat fészkeről el is riasztja, oda hűségesen visszatér, hanem hogy a hörcsög a tojásokat nem bántaná, arról előbb közölt tapasztalatom után nem mernék jótállani.

hatók abban a különálló kis hegycsoportban, amely a Bodrog jobbpartján, S. A. Ujhelytől északeletre, Szőlőske a két Bári, Gercsely, Kiszte, Czéke, Zemplény községek közt emelkedik, még bedig oly szeliden, hogy kevésbbé fárasztó hegyi vadászatot már képzelni is alig lehet. Ifju koromban ebben az erdőségben őzről, vadsertésről szó sem volt, azonban híres volt a farkasokról. Most — már mintegy félszázad óta — farkasnak híre sincs; ellenben ki tudja honnan vetődtek oda özek és vaddisznók s most ezeket mindig ott lehet találni, mert ez a kis hegycsoport oly messze van az eperjes — tokaji hegyláncától, hogy a vadnak oda igen nagy darabon sik mezőn kellene átvándorolnia; onnan tehát ki nem megy, ha zavarják is. A Sertevadnak főtanyája a zemlényi erdő, mert abban nem vadásznak. Ez Andrassy gróf tulajdona. Néha — régibb időkben — meg volt engedve ott a vadászat és vadásztunk is nem minden eredmény nélkül.

Azonban vaddisznóra lehet találni néha a cékei, ladméci, kis-toronyai, kásói erdőkben is. Midőn Cs. J.

Egyébként minden fécánnevelőnek a következőket ajánlom figyelmébe:

Ott, hol nagy fécántenyésztés van, a fécánok általános tartózkodási és költési helyeik közelében gabona, szalma vagy takarmány asztagok ne rakassanak, mert ezek kitűnő buvóhelyei a patkánynak, hörcsögnek, menyétnek, sőt gyakran a görénynek is, ezek pedig legalább egy kilométernyi területben összeszedik a tojásokat és csirkéket; éppen így nem szabad oda raknunk az ölfát és rőzsét sem.

A tyukok meddőségének oka lehet az is, ha kelleténél több a kakas, mert ezek azután az egymással való veszekedéssel és nem a tyukok megtermékenyítésével töltik idejüket, de viszont a kakasok csekély száma is okozhat meddőséget. Néhol a kakasok lelővésénél nagyon könnyelműen járnak el és akárhányszor kiadják a jelszót, hogy „minden kakast le kell lőni,” sőt egy olyan megjegyzést is hallottam, hogy hagyják meg magnak a szárnyazott, de el nem fogott kakasokat. Hogy azután ilyen rokkant tenyészanyag után milyen szaporulat várható, bárki is elképzelheti.

Vizsgálja meg kérdést tevő kartárs ur, hogy kedvező volt e a fogoly és fűrj szaporulat, mert ha igen, akkor biztosra veheti, hogy nem a hörcsög volt a hibás, hanem fenforgott az előbb említett esetek valamelyike. Így szerzett tapasztalata után kezelheti majd jövőben fécánosát.

Ügyeljen továbbá arra is, hogy valamelyik ragadozó rá ne kapjon a fécánosra, mert a sólyom félek, leginkább pedig a karvaly és héja rendkívüli pusztítást vihet végbe, kivált a csirkék közt. Az éjjeli ragadozók közül a baglyok minden faját a legádázabb ellenségnek tartsa a fécántenyésztő, mert a sötétségben csibéiről leriasztott anya azokat éjjel ritkán tudja mind összeszedni s a bagoly egy éjjelen át is könnyen felfal egy fészekalj csibét; ezért ne kimélje őket egy vadász sem.

barátom — akkor a néhai Lónyay Gábor tisztartója — Kis-toronyán lakott és kitűnő kopói voltak, melyek csakis disznót hajtottak, többször kirándultam hozzá s ilyenkor hárman-négyen, néha öten mentek ki. A kutya többnyire rövid idő alatt talált disznót s az vajmi ritkán menekült meg.

Akkori vadászataik közül csak egyet-kettőt irok le mintegy mutatóul.

Épen karácsony előtti napon volt. Barátom a kutyát elküldte egy szolgálival észak felé a kasói erdőbe, mi pedig négyen: nevezett barátom, fia Cs. L. néhai F. E. nagy vadász barátunk és én együtt beszélgettünk. Egyszer a kutya nehányat vakkant. Megfeszítve figyeltünk, de barátom úgy vélekedett, hogy „ez semmi.” Nemsokára azonban más hangot adott. „Ez már az!” mondotta izgatottan és hamarjában elállított minket. A hang csukugyan közeledett felénk, végre a disznó is kijött Cs. L. ifju barátunkra, a ki azt meg is sebezte, de el nem ejtette. A disznó, nyomban a kutyával, balra ereszkedett le a völgybe, mi azonban a gerincen men-

Utóbbi megjegyzéseim ugyan már nem tartoznak szorosan a felvetett kérdésre, de szükségesnek láttam ezeket is elmondani. Sokan vannak még, kik a héják ellen csak lőfegyverrel akarnak védekezni, pedig ez ritkán vezet teljes sikerhez. A baglyokat ritkán ildőzik, sőt még szaporodásuknak örülnek, mert ezek — azt mondják — sok egeret pusztítanak. Pusztítanak ám, de csak annyit, a mennyit tudnak fogni, de azután miből pótolják azt, a mi étvágyuk kielégítéséhez szükséges? Vizsgáljuk csak meg időnkint a baglyok belsejét s ez legbiztosabban be fogja igazolni, hogy étlapjuk évszakonként változik s még nyulat is fog találni benne a kutató.

Paulin Vilmos.

Vadászati dolgok.

Főuri vadászat. Eszékről írják: Harnoncourt Félix grófnál a fácán- és rókavadászat november 9-én kezdődött és 15-éig tartott. A legszebb időjárás mellett addig 600 fácán és 45 róka került terítékre. A vadászon a házigazdán és családján kívül résztvettek: Ferenc József braganzai herceg, Lichtenstein Ferenc herceg, Hardegg Jey grófné. Vonwiller Alfréd, Khevenhüller Antal herceg, Wickenburg Eduárd gróf, Pap Géza. A vadászat naponként kilenc órakor kezdődött s kis megszakítással délután folyt 4—5 óráig. Vadászat után teára gyűlt össze a társaság Harnoncourt gróf páratlan izléssel berendezett társalgójában. Minden este nyolc órakor nagy ebéd volt, mely után a legjobb kedvben együtt maradt a társaság éjjeli 12—1 óráig.

Fogoly helyett embert lőtt. Kasea Vince nagybicsérdi bérlő a minap amint Zók és Bicsérd községek közt lévő földjein vadászott, az egyik kuko-

ricásból nagy csoport foglyot látott felszállni, melyekre rögtön rá is lőtt. A lövés azonban a kukoricásban tévelygő Miltényi Gyulát érte, akit a nyakán és mellén ért a lövés. Életveszélyes sérüléseivel beszállították a pécsi közorházba.

Lelőtt vadorzó. Csitkovics József és Fogaras András selyei uradalmi erdőőrök a kiscsányi erdőben találkoztak Fábik József vadorzóval, akit már régebben ismertek s aki sok pusztítást vitt végbe a vadállományban. Az erdőőrök felszólítására a vadorzó fegyvert emelt, de mielőtt lőhetett volna, Csitkovics József erdőőr már rásütötte a fegyvert a veszedelmes emberre, aki halálosan megsebesült. Az ügyben a csendőrség szigorú vizsgálatot indított.

Hasznos tudnivalók.

Gyümölcsfák előkészítése ültetés alá. Gyümölcsfát kevés ember nevel saját szükségletére. Azt a pár darabot, mi esetleg kell, másoktól szoktuk beszerezni. Erre vonatkozólag tudnunk kell, hogy az a fa, melynek jól kifejtett gyökérzete van, többet érő, mint a silány avagy egyoldalú gyökérzettel bíró. Az ép gyökérzeten kívül a fa egészséges voltát is nézni kell. Olyan fák, a melyeken sok sérülés van, avagy rejtettetek találhatók, csak károsak, mert befertőzik az egészséges fákat. Ilyen fát, bármely olcsón kínáljanak, ne fogadjuk el, nagyon drága lenne, még ha ingyen adnák is. Legjobb olyan faiskolából fát venni, a melynek talaja a mienkkel egyező. Idős fa nehezen ered, legjobbak a három-négy éves szépen fejlődött és koránára metszett oltványok. Ezeknek gyökérzetét, mielőtt kiültetnénk, elő kell készíteni. A hol a gyökér sértve van, felette éles késsel el kell vágni. A vastagabb

tünk, mintegy párhuzamosan vele. Barátom lekiáltott a szolgának: „Hogy van ott a dolog?” — „Mindig vérzik” felelte az, „a kutya nyomában van”. Végre a hegy déli ormára értünk, ahol a hegylánczot patak szakítja meg; a hegy lejtőjén szántóföldek terülnek el, alatta az ujhelycékei országút. Itt már megkezdjük a hajtást, mert hatalmasan gyalogoltunk ám. Barátom fiát és engem leküldött az országútra, ő maga pedig F. E. társunkkal az erdő szélén maradt.

Nemsokára átjött az ormon a disznó is F. E. barátunk felé tartva. Mikor a kutya őt megpillantotta, láthatólag megörült és kétszeres hévvel támadta a disznót. Ekkor barátunk szembe lőtt rá s a golyó csaknem egész testén végig haladva, rögtön leterítette. Kifejlett koca volt.

Lehuzzuk az országútra, ahonnan a közeli Cékére küldtünk szánkáért, hogy hazaszállítsuk. Épen ekkor oszlott a nép ujhelyi vásárról és zsákmányunknak sok bámulója akadt.

* * *

Egy más alkalommal a fentnevezetteken kívül K. T. kitűnő vadász barátunk is kijött velünk Kis-Toronyára. Ekkor már más kopó volt az előbbi elvénült helyett, ugyanabból a zsemlyeszínű erős fajból, a melyre ráismertem, mikor először láttam évekkor ezelőtt a felvidéken valamely ősapjukat. Cs. I. barátom ekkor a rendesen használt Lantos mellett még egy fiatal kutyát is kihozott, ezt talán először; de egyelőre csak a Lantost bocsátotta el. Ez csakhamar felvett egy disznót, de mielőtt lőhetnénk volna rá, bement vele az Andrássy gróf zemplényi erdejébe, a hová nem követhettük.

Mentünk tehát lassan észak felé, a merre gondolta barátom, hogy majd kijön onnan. Végre vagy két órai várakozás után megint hallottuk a Lantost. Ekkor Cs. I. állította jobbra F. E.-t, barátom egy keskeny sűrűségnél ment, de nagyon közel maradtunk egymáshoz.

A hajsza gyorsan közeledett és bár nem láthattam, de a hangokból bizonyos voltam abba, hogy egyenesen nekem jön és már igen közel van. Cs. I. ekkor gondolva, hogy Lantos már fáradt lehet és jó lesz neki

gyökereket szintén megmetszszük felére vagy kétharmadára. A hajszaigyökereket bántani nem szabad. A biztosabb eredés előmozdítása végett agyag, szarvasmarha tárgya és vízből készült habarcsba szokták a kiültetendő fiatal fa gyökérzetét áztatni, néhány órán, esetleg egy napon át. A habarcsból kivéve célszerű a gyökereket finom porszerű földdel behinteni és úgy tenni az ültetőgödörbe, a hol is kellő óvatossággal reá húzandó a föld, ügyelve arra, hogy a gyökerek mellett hézag ne maradjon. Ültetni lehet ősszel vagy tavasszal. Melegebb vidéken homokos laza talajon ősszel ültessünk. Hidegebb helyen, kötött talajon tavasszal jó ültetni. Az ujonnan ültetett fák koronáját vissza szokták metszeni, ezt a visszametszést hagyjuk tavaszra. Ha erős a fa gyökérzete, kevésbé, ha gyenge, erősebben metszhetjük meg a koronát.

KÜLÖNFÉLÉK.

Nevető akta. A vajdahunyadi járásbíróság elé klaszikus akta került. Valamelyik erdőpásztor följentést akart tenni valaki ellen, aki úgy látszik meggyomrozta. Ő maga járatlan lévén mind a magyar szóban, mind a betűvetésben, a falu tanítójához fordult ügyvédi képviselőtért, ki is a következőképp fogalmazta meg és nyújtotta be az ő panaszát:

Tekintettes magyar kir. járás bíróság.

A folyó évi 1906. Junius hó 30-án Boosi lakos Marilai Péter I Borduna engem nyilvánosan agyonütötte és azon kívül a térgyével a hassomhoz nyomozta arról hogy én mind Boos községi erdő pásztor vagyok és ő méndég az erdőben lopozni fátt megyen és én a hányszor ment megfogtam és ellisjelentettem aá erdőgondnoksághoz ő arról reám haragudott és megvertte aszontta hogy utana az erdőben még fogok mení oda az erdőben fog engemet meg ölni.

Bizonyítom magamat Boosi lakosokkal Szimeria

a segítség, eleresztette a kopót, mely nagy tüzzel rohant a hangok irányában jobbról; erre a vad balra fordult, csak gerince egy részét pillanthattam meg. Lőni nem volt alkalmam, de alig néhány másodperc múlva eldőrdül a K. T. puskája, — a vadkan tüzből felbukik, de él, nyaka lévén átlőve, se lábra kapni nem volt képes, sem fejét felemelni vagy bármely tagját megmozdítani. Unsoltam barátomat, hogy lőjje főbe, mert bár a vadkan nem valami kedves állatka, rosszul esett fájdalmas nyögését hallani; de lőni nem akartam, mert még a szőlőskei határnál voltunk. Végre T. barátom megadta neki a kegyelemlovást. Szekeret hozattunk s diadallal vittük végig Cékén át Kis-Toronyára.

* * *

Még utolsó kis-toronyai vadászatunkat mondom el, mely bizony rosszul sikerült. Ködös téli nap volt, karácsony táján. A már megvénült és egyik szemére vak Lantos megszólalt s F. E. barátunkat küldtük, hogy a mozdulni nem akaró vadat vagy lőjje meg, vagy felénk terelje.

Lajos kercsu és mind erdő pásztor Pakurai Nikulaie tanukkal.

Teljes tisztelettel fel kérem a Tek. m. kir. járás bíró uratt hogy miszerint egy rövid hattár időt ki tüzni arra engemis nevezett alperessel megidézni, illetleg meghalgatni és szigorúan törvény szerint meg bünttetni méltóztaték kölcségem fejében 2 korona

Boos, 1906. Julius 2-én

Pakturi Petrucz s. k.

mint Boos erdőpásztor felperes
Boosi lakos Marlai Péter ellen

Az ilyen jogi képviselőtért bizony azt a két korona költséget sem érdemli meg Pakturár Petruclól az a tanító, aki ezt az aktát megfogalmazta.

Az állatkinzók büntetése. Angolországban jóval súlyosabban büntetik az állatkinzást, mint nálunk és alig mulik el nap, hogy egyik-másik állatvédő egyesület törvény elé ne álltana az állatkinzót. A héten például a marlboroughstreeti rendőrbíróság előtt egy gazdag földbirtokosnő, Naylor-Leyland lady, Garay nevű kocsisa és Uadigan nevű szolgája álltak vádlottként, mert a múlt hó 24-én két béna lovat fogtak a kocsí elé, amelyen a város utcáin végigkocsikáztak. A tanukihallgatások során kitűnt, hogy a lodynak feltűnt a lovak nehézkes járása és meg is kérdezte kocsisát, hogy nincs-e azoknak baja, de az teljesen megnyugtatta őt. A bíróság ezek alapján a földbirtokosnét és szolgáját felmentette, ellenben a kocsist 80 koroa pénz-büntetésre és a költségek megtérítésére ítélte. A bíróság egyszersmind kimondotta, hogy a lovakat nem szabad többé kocsí elé fogni s így most az egyik Waylor birtokon kegyelemkenyeret esznek.

HIREK.

Küzdelem a habokkal. New-Yorkból jelentik: A New-Yorkba érkezett «El Paso» hajó egy Russell nevű munkást hozott magával, aki 32 társával együtt a Flórida partján pusztító orkán alkalmával hajótörést

Lövést nem hallottunk, de a vad megmozdult csak hogy nem felénk. de a zemplényi erdő felé ment; nemsokára a kopó hangját sem hallottuk többé. Elszédedtünk, hogy valamelyikünk talán meghalja a hajtást. De semmi sem hallatszott. Már délután volt, mikor B. B. barátommal igyekeztünk a többieket felkeresni. A köd mind sűrűbb lett, Egyszerre a csarnohai szőlőknél bukkantunk ki. Eltévődünk; de barátomnak volt delejtűje az óraláncon, amely után gondoltuk, hogy eligazodunk. Meg-megnézte és megjelölte az irányt, merre menjük. Egy idő múlva ismét a csarnóhai szőlőkhöz jutottunk, ugyanoda, ahol előbb voltunk.

Végre, folytonos menetelés után, kürtszót hallottunk s a hang után igyekezve, már kezdő alkonyatkor, elértük a hazafelé tartó társaságot. A kürt folyton szólt a kutyának, — de ez csak nem jött.

Ekkor beszélték el nekünk, hogy F. E. barátunk látta a csaholó kopót és előtte valami fekete tárgyat, de nem lőtt rá, mert azt hitte, hogy valami tőke, mignem az közeledtére felugrott s lövés nélkül elme-

szenvedett. Russell iszonyu szenvedéseken ment keresztül s annyira elgyengült, hogy beszélni is alig tudott. A munkások, akikhez ő is tartozott, egy vasuti hidat építettek Florida partján s mindannyian egy hajón laktak. Az október 18-iki óriási vihar eltépte a horgony láncát és a gyöngén épített hajót a borzalmas éjszaka sötétjében a nyílt tenger felé sodorta. Az álmukból felvert munkások a fedélzetre rohantak és kétségbeesve látták az elkerülhetetlen végzetet. Óriási hullámok csaptak át a fedélzeten, az egyik hullám 22 embert ragadott magával a hullámsír ölébe. A többi tíz ember is érezte, hogy az ő pusztulásuk is csak rövid idő kérdése. A kérlelhetetlen habok egyiket a másik után ragadták a háborgó tenger fenekére, végül csak Russel maradt meg az egész legénységből. A hajóhoz egy mentőtutaj volt kötéllel erősítve és Russell a kötélbe kapaszkodva tartotta fenn magát a habokon. A borzalmakat még növelte a hajóroncs körül uszkáló cápák csapata. Harminchat óra hosszat dobálták a habok a gyöngye kis tutajt. Russell már-már feladott minden reményt a menekülésre, amidőn az «El Paso» hajó jelent meg a láthatár szélén. A gőzös kapitánya észrevette, hogy a tutajon még van ember s a viharral nem törődve leoldotta a mentőcsónakot. Több órai veszedelmes és fáradságos munka után sikerült Russelt a biztos halál karmai közül megmenteni. Russell ugyancsak az «El Paso» hajón fog Floridába visszatérni.

Szerencsétlenség az állatkertben. Berlinből jelentik, hogy az ottani állatkertben nagy szerencsétlenség történt. Az állatkert egyik indiai elefántja az éppen közelében tartózkodó Schiller nevű ápolót ormányával elkapta és oly erővel csapta egy kőfalhoz, hogy a szerencsétlen ember koponyája megrepedt. A szerencsétlenség akkor történt, amikor Schiller a ketrecbe lépett, hogy ott a rendes napi tisztogatást végezze. A közelben tartózkodó szolgák csak nagynehezen tudták dorongokkal a feldühödött állatot megfékezni. Az elefánt négy hét óta már több ápolót megsebesített. Schiller állapota reménytelen.

Tűz emberhalállal. Késmárkról jelentik: Erzsébetháza községben ifj. Ferencz István felgyújtotta Pavilicskó János házát, minek következtében az egész

nekült a zemplényi erdő felé, ahonnan a Lantos többé vissza nem került.

Vagy az ottani erdőőr lőtte le, vagy a vadkan ölte meg. Ezt ugyan Cs. J. barátom lehetetlennek tartotta, miután már igen sok vadkannal volt a kutyának dolga és meg se vágta egy sem; de én valószínűnek tartottam, mert már öreg és félszemű volt s a vadkan erről az oldalról támadhatta meg.

Lantos és előde előtt összesen 93 vaddisznó esett; ezek közül 74 egyedül Lantos előtt. Ezzel vége is lett ottani vadászatainknak, annyival is inkább, mert a birtokos változtával Cs. J. barátom is elköltözött Kis-Toronyáról.

Matolai Etele.

épület elhamvadt. Pavilicskó neje ki nem tudott menekülni, bentveszett az égő házban.

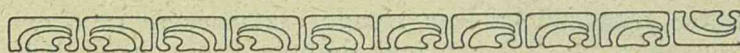
Dinamitrobbanás egy házban. Hódmezővásárhelyről jelentik: Nagy szerencsétlenség történt a vasuti állomás közelében levő egyik házban. Sós Sámuel lakásán nagy mennyiségű dinamit fölrobbant s a dinamit a szobában dolgozó három ember közül egyet megölt, kettőt pedig veszedelmesen megsebesített. A szerencsétlenség úgy történt, hogy Sós Sámuel, a ki az artézi kut furásánál rendszeren dinamitot szokott használni, meg akarta próbálni, vajjon a raktárban lévő régi dinamit még nem vesztette-e el erejét és egy szemernyit meggyújtott belőle. Ettől a kis darabkától az egész dinamitkészlet óriás robajjal fölrobbant. Sós és egy munkás veszedelmesen megsérült. Rácz Szabó Ferenc munkás pedig meghalt.

Az önkéntes fegyvere. Kassáról jelentik: A 34. gyalogezred önkéntes iskolájának gyakorlata közben szerencsétlenség történt. Az egyik önkéntes fegyverébe valahogyan éles töltés került, s mikor fegyverét elsütötte, a golyó Bosits Miklós főhadnagy lábába fúródott. A sebesültet a katonai kórházba vitték. A katonai hatóság megindította a vizsgálatot.

Szerkesztői üzenetek.

Hunyadi János urnak. Csipa-Vojvod. A szomorú hír beküldését köszönjük, de annak érkezésekor az már más forrásból benn volt a lapban. Abban az esetben, ha a titokzatos dologban a nyomozások valamely fényt derítenének, nagyon lekötelezne a fejlemények közlésével. **Fogadás.** A mult számunkban említett fogadásnál az háborította fel leginkább lapunk szerkesztőjét, hogy az ellenfelek előfizetőink tisztességét mérészték kétségbe vonni s így annál nagyobb szükség van arra, hogy rájuk pirítsunk. Igaz, hogy a multban számos tisztességtelen ember tartozott olvasóink közé, kiknél ezeket vesztettünk, de hát nincs buza konkoly nélkül s miután ez a rostaalja immár kihullott, bátran állíthatjuk, hogy az a mi megmaradt s velünk hűségesen kitart, mind tiszta szem. Ennek a beigazolását várjuk mi most a jövő hó közepéig.

A kiadó hivatal postája.

Krobesz Géza urnak. Mocsár. A 8 koronát és nyila kőzatát köszönettel vettünk. **Berbás János** urnak. Babócsa. A 44 számot pótlólag megküldtük. **Murgu Pál** urnak. Szvinica. A 2 koronát vettük. **Kötelesség.** Szíves ígéretét tudomásul vettük s feljegyeztük.

Hirdetések és pályázatok.

Ajánlkozás.

3—5

22 éves, róm. kath. vallású fiatalember, ki 3 éven át a katonaságnál önként szolgált s most már harmadik éve szolgál a m. kir. csendőrségnél, miután utóbbi szolgálata jövő év május hó végével véget ér erdészetnél keres megfelelő állást. Szíves ajánlatok az alábbi címen küldendők:

Gajdos János m. kir. csendőr.
Nagy-Ürögd (Bihar megye)

Állást keres

2-2

31 éves, nős fiatalember, ki már két éven át volt alkalmazva nagyobb uradalomban mint mesterséges fácán nevelő, azonkívül jártas az erdőőri teendőkben. Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

Ajánlkozás.

1-3

19 éves, egészséges fiatalember, ki több mint egy éven át Stájerországban gyakornokoskodott, az összes erdészeti, vadászati, vádovási és fácanevelési teendőkben jártas, tapasztalatainak kibővítése céljából mint gyakornok alkalmazást keres. Kiváncsai; lakás, élelmezés, fűtés, világítás és ragadozók után járó lódiák. Az állást bármikor azonnal elfoglalhatja. Kiváncsai gyakorlati bizonyítványait bemutatja. Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

Csere.

1-2

Egy 6 hónapos angol vizslát nőstény tacsóért becserelek.

Pokorny Emil Edelény. (Borsodmegye)

1906 230/5.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírtt bírói kiküldött az 1881. évi LX t. cz. 102 § értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászsebesi kir. járásbírósnak 1906. V 230/5 számú végzése következtében Dr. Grassner Károly szászsebesi ügyvéd javára ifj. Ballreich Károly építő mester szászsebesi lakos ellen 2255 korona 77. fill. s járulékaik erejéig az 1906. évi szeptember hó 18-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 988 koronára becsült következő ingók; ugyanis 2 ágy, 2 ruha szekrény, 1 mosdó szekrény, 2 éjjeli szekrény, 2 szék, egy heverő divány, 1 fali tükör, függöny tartó, fotel székek, asztalok, átványok, diványok, íróasztal, és több különféle szoba és konyha butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szászsebesi kir. járásbírósnak 1906. évi V 230/1 számú végzése folytán 2255 korona 77 fillér tőkekövetelés ennek 1906. évi szeptember hó 16 napjától járó 8% kamat és eddig összesen 64 kor. 90 fillérben bírónak már megállapított költségek erejéig;

Szászsebesen park utca 8 házszám alatt végrehajtás szenvedő lakásán léendő eszközzésére 1906 évi december hó 9-ik napjának délután 2 óra határidőül ki tüzetik, és ahhoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX t. c. 107 és 108 § értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alól is elfognak adadni. A menyiben az elárvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX t. c. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szászsebes, 1906. évi november hó 15-én,

Tódor Miklós kir. bírónak kiküldött.

Pályázati hirdetemény!

Udvarhely vármegye területén állami kezelésbe vett községi és néhány más erdő és kopár területek védelmének két (2) hatósági **erdőőri állásra** ezennel pályázat hirdettetik.

Az erdőőr évi bére 360 korona, utazási átalánya 120 korona, tűzifa és legeltetési illetményváltás 79 korona 20 fillér és 6 korona irodaátalány.

Pályázótól megkívántatik a magyar állampolgárság, fedhetetlen előélet, legalább 24 éves, de 35 évesnél nem magasabb életkor, ép szellemi és testi erő, valamint az erdőőri szakvizsga sikeres letétele, mely adatok hiteles okmányokkal igazolandók.

Kérvények egy koronás bélyeggel ellátva és sajátkezűleg írva **1906. évi november hó 25-ig** a székelyudvarhelyi m. kir. állami erdőhivatalhoz adandók be.

Elkészett kérvények figyelembe nem fognak vétetni. Székelyudvarhelyen, 1906. évi november hó 3-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

Szám. 1538/906.

Pályázati hirdetemény.

Az alulírtt m. kir. állami erdőhivatal Csikvármegye közigazgatási erdészeti bizottságának 2180/904. számú határozata alapján az üresedésben levő csikszentgyörgyi őrzés **II. oszt. hatósági erdőőri állásra** Csikszentgyörgy székhelylyel, 400 korona évi bér, 160 korona drágasági pótlék, az üzemtervek szerint esedékes legközelebbi vágásból kitermelhető, kereskedelmi vagy építkezési célra fel nem használható, 30 ürméter tűzifa illetménynyel és 4 korona irodaátalánnyal pályázatot hirdet.

A kinévezett erdőőr kötelessége lesz egy könyvvel saját költségén a gazdasági munkás- és cselédpénztárba beiratkozni, minek megtörténte után egy másik könyv részére a vármegyei erdőőrzési alap terhére lesz beszerezve.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI. t. cikk (eredőtörvény) 37. §-ában előírt minősítésüket, ép és egészséges testalkatukat, életkorukat, feddhetlen előéletüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányaikkal felszerelt és 1 koronás bélyeggel ellátott sajátkezűleg írt folyamodványukat **folyó évi november hó 30-ig** a m. kir. állami erdőhivatalnál nyújtsák be.

Az elkészett, vagy kellően fel nem szerelt folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Csikszereda, 1906. évi november hó 4-én.

Zareczky m. kir. erdőtanácsos.

Pályázati hirdetemény.

Hunyad vármegye tekintetes közigazgatási erdészeti bizottsága elnökének megbízása alapján az urikányi **kerületi erdőőri állásra** 600 korona évi fizetéssel ezennel pályázatot hirdet.

Pályázhatnak az erdőőri állásra 24 évet betöltött és 40 évesnél nem idősebb okleveles erdőőrök.

A folyamodók kérései sajátkezűleg irandók és **1906. évi december hó 1-ig** az alanti hivatalhoz adandók be.

A kérvényhez csatolandó: 1. erdőőri oklevél; 2. keresztlevél; 3. orvosi biznyitvány; 4. szolgálati bizonyítvány; 5. erkölcsi bizonyítvány.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való tudása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak, azért a folyamodó kérvényében ezen képességét felsorolni köteles.

A mennyiben okleveles egyén nem pályázik, jó minősítéssel bíró kiszolgált katona-altisztek és csendőrök kérvénye is figyelembe lesz véve.

Déván, 1906. évi november hó 1-én.

Parragh Béla m. kir. erdőmenter.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
sékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. November 22.

47. szám

➡ RÉGIPÉNZEK ➡

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.
SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megalégedésére hoztuk kivitelbe.

➡ Polgári ruhák ➡

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árbán készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsèggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

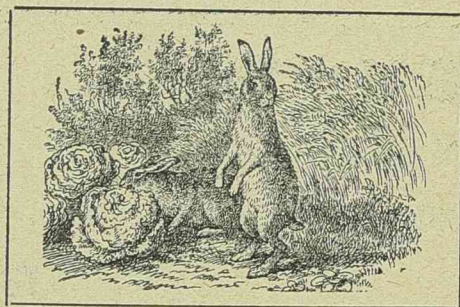
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium hivatalosan megbizott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat. vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az, Előállat. kiviteli vállalat és állatnagyeskereskedő.

O. FRANK

felesketett cs. és kir. becsős
→ Wien V., Zentagasse 48. szám. ←

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetetlen tanácsadóval ellátott

képes árjegyzéket

minden vadász és vadászat-kedvelő részére nélkülözhetetlen tanácsadóval ingyen és bérmentve küldök.

Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lőkészzenlétet és egy szersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.**

A töltött fegyver felhuzott kassal beállított rögtönzővel, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétatot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű három fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

FISCHER ÉS TÁRSA NAGYENYED Alsó-Fehér megye.

A legszebb gyümölcsfák.	Kifogástalan szőlőoltványok.
80.000 gyümölcsfa oltvány 1 millió gyümölcsfa-alany. 1 millió előkerítés csemete. Sétatérfa. Diszcseserjék. Rózsák. Bogyógyümölcsűek stb.	1 1/2 millió szőlőoltvány. Európai és amerikai sima és gyökeres szőlővesszők stb. Árjegyzék és művelési utasítás ingyen.
EGYESÜLT FA- és SZŐLŐOLTÁNYISKOLÁK FISCHER és TÁRSA, és AMBROSI M.	

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dām vad, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lőtt vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek cimtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság” előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.

Haering Ede

természetrajzi tanszergyáros
SZEGED

— Czemegi utca 5 és 7 szám. —

Elvállalja mindenféle állat művészi kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére, tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megvesz, esetleg más praeparátummal becserél. Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő árakon vásárol:

Vadmacska . . . 4—6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.
Borz 4—6 „	Galamb . . . 0.80—1 koronáig
Vidra 10—20 „	Tuzok 8—10 „
Róka 3—6 „	Erdei szalonka 2—2.40 „
Medve nagyság szerint.	Daru 6—12 „
Mókus 1 kor.	Vadlud 2—3 „
Mogyorós pele 1 „	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . . 1—2 koronáig	Sas 3—10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű 10—12 „
Ózbőr 3—5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat is,
Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgőnycim: **Haering, Szeged.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtálálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Nyomatott STEGMANN JÁNOS könyvnyomdájában Szászsebesen